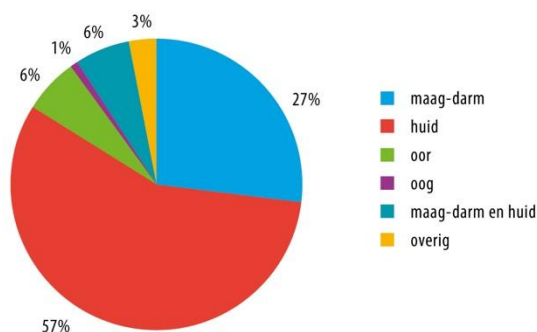

Hierbij mijn bezwaar tegen de wijziging Besluit Activiteiten Leefomgeving verzegeling pleziervaartuigen, welke in zal gaan met het aannemen van de motie van Dhr. De Groot (D66). Ik schrijf dit stuk naast het bezwaar wat gemaakt wordt door het Watersportverbond. Zij betogen de problemen in de praktische uitvoerbaarheid als deze motie wordt aangenomen. Ik betoog dat de motie is gestoeld op drogredenatie en daardoor niet moet worden aangenomen. Dit kan onderbouwd worden met de volgende argumenten.

Dhr. De groot schetst in zijn “Beantwoording van de 7 vragen uit het Integraal afwegingskader voor beleid en regelgeving (IAK)” dat het lozen van ongezuiverd toiletwater een aantasting is voor de waterkwaliteit en een gezondheidsrisico voor de mensen die daarin zwemmen. Ik stel dat het verzegelen van de vuilwaterafvoer niet tot het beoogde resultaat zal leiden en slechts frustratie zal opwekken bij watersporters, havens en handhavers.

Het draaiboek “waterrecreatie en infectieziekten” van het RIVM (<https://lci.rivm.nl/draaiboeken/waterrecreatie-en-infectieziekten>) beschrijft de volgende factoren als van invloed op de kwaliteit van het oppervlaktewater: riooloverstort, crowding, weersomstandigheden, dieren in (de omgeving van) het water en modder. (Recreatie)vaart wordt in deze lijst niet genoemd, de invloed van de (recreatie)vaart is kennelijk niet noemenswaardig.

Het draaiboek haalt ook enkele onderzoeken aan van Schets (2011 & 2014), waarin infectieziekten worden beschreven die zijn opgedaan na contact met oppervlaktewater. In het artikel van Schets en de Rode Husman (Ned Tijdschr Geneeskd. 2014;158:A7969) schrijven zij dat de meerderheid van de klachten die zwemmers ervaren huidklachten zijn. Deze huidklachten maken 57% op van de gerapporteerde klachten na zwemmen in zwemwater. De oorsprong van deze huidklachten zijn parasitaire larven, welke via slakken en vogels in het water terechtkomen. De grootste oorzaak van infectieziekten bij zwemmers is niet fecaal, het verzegelen van (plezier)vaartuigen zal dus geen afname teweeg brengen aan deze klachten.

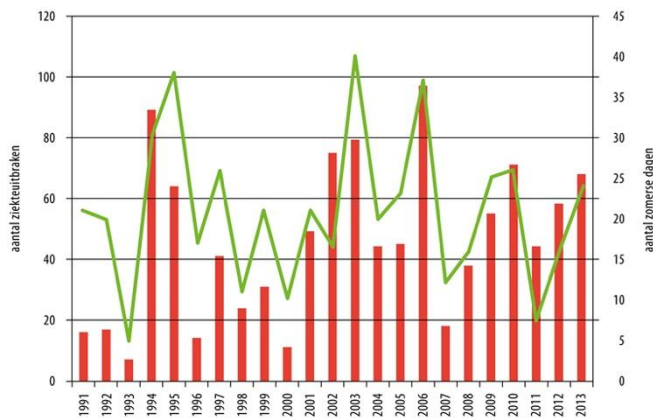
FIGUUR 1 In Nederland gerapporteerde gezondheidsklachten die zijn gerelateerd aan het verblijf in recreatiewater, over de periode 1991-2013. Weergegeven zijn de typen gezondheidsklachten als percentage van het totaal.

Voorts staat op www.zwemwater.nl een overzicht van de zwemwaterkwaliteit die tussen mei en oktober, minsten 1 keer per maand, gemeten wordt door overheden door heel Nederland. Bij dit meten wordt onder andere getest op feces.

Locaties die geschikt zijn voor recreatievaart, ruimer binnenwater waar veel doorstroming kan plaatsvinden, worden veelal goedgekeurd.

Locaties die niet geschikt zijn voor recreatievaart, kleiner binnenwater dat niet verbonden is aan doorgaande vaarroutes, worden vaker aangemerkt als risicovol voor de gezondheid. Het gaat hier met name om zwemplassen en -vijvers in en rond steden en dorpen.

Schets (2011) legt een relatie tussen het aantal gerapporteerde infectieziekten na aanraking met oppervlaktewater en de dagen dat de temperatuur boven de 25 graden celsius komt, zie Figuur 2. Oftewel, de dagen waarop de meeste mensen in buitenwater gaan zwemmen. Volgens Gerba (2000) verliest elke zwemmer gemiddeld 0,14 gram feces per keer in het water. Elke gram feces bevat 100.000 tot 100.000.000.000 potentiële ziekteverwekkers. Schets (2014) schrijft dat de microbiologische kwaliteit van het water achteruit gaat wanneer grote aantallen mensen vuil in het water brengen. Volgens deze redenering lijkt het dus aannemelijk dat de meeste zwemmers die ziek worden van feces, dit waarschijnlijk worden door feces van andere zwemmers op de warme dagen in het jaar.

FIGUUR 2 Vergelijking van in Nederland gerapporteerde ziekte-uitbraken die gerelateerd waren aan recreatiewater (rode staven) en het aantal zomerse dagen per zomer (groene lijn) over de periode 1991-2013. Zomerse dagen zijn gedefinieerd als dagen met een maximumtemperatuur van $\geq 25^{\circ}\text{C}$ (bron: www.knmi.nl)

In gebieden die geschikt zijn voor recreatievaart is de zwemwaterkwaliteit doorgaans goed, dit wordt immers getest en gepubliceerd op www.zwemwater.nl. Er is in de genoemde onderzoeken niet aangetoond dat het lozen van vuilwater door (recreatie)vaart heeft geleid tot verslechtering van de zwemwaterkwaliteit. Wel is aangetoond dat een piek in infectieziekten voorkomt op de dagen dat veel zwemmers dicht bij elkaar in het water zijn; en dat de slechte waterkwaliteit doorgaans wordt gemeten op plaatsen waar het water geen voldoende doorstroming heeft.

Dhr. De Groot schrijft dat zijn doel: de gezondheid van de zwemmers beschermen is. Hij beoogt dit doel te halen door het verzegelen van de vuilwatertanks. In mijn ogen slaat hij hier de plank mis. Een betere oplossing voor zijn doel zou zijn, het zorgen voor voldoende sanitaire voorzieningen bij zwemwaterlocaties en het creëren van voldoende doorstroming van het zwemwater in plassen en vijvers waar dit nog niet is.

Bronnen:

Beantwoording IAKvragen wijziging Bal ivm verzegeling afvoer toilet pleziervaart, versie 18 juni 2021.

Gerba, C.P. Assessment of Enteric Pathogen Shedding by Bathers during Recreational Activity and its Impact on Water Quality. *Quantitative Microbiology* 2, 55–68 (2000).
<https://doi.org/10.1023/A:1010000230103>

Schets & de Rode Husman. Infecties door recreatie in oppervlaktewater, huidige en toekomstige risico's op transmissie in Nederland. *Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde*, 2014;158:A7969

Draaiboek waterrecreatie en infectieziekten RIVM
<https://lci.rivm.nl/draaiboeken/waterrecreatie-en-infectieziekten>

www.zwemwater.nl